

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dilluns, 26 de juliol del 1937

NUMERO 133

L'esperit col·lectivista no és cap ficció

En certs moments hem hagut d'escoltar insinuacions que són simptomàtiques. Els interessos burgesos adopten una actitud que sembla reflectir el seny i fan entendre que la classe treballadora no desitja les collectivitzacions.

Fa de mal discutir amb esperits obtusos. A les insinuacions només podem contestar amb afirmacions. Que les recullin o que no les recullin. No es tracta d'un diàleg.

Tenim un exemple eloqüentíssim a la comarca de Garraf. La col·lectivitat agrícola de Vilanova i La Geltrú està controlada per elements de la Unió de Rabassaires. La de Sitges ho està per elements de la U. G. T. La de Ribes del Penedès està controlada per la C. N. T.

Per poc que ens fixem en aquest fet de l'existència d'aquestes tres col·lectivitats agrícoles i de la diversitat d'elements que les controlen, veurem que l'esperit col·lectivista no és una ficció ni una exclusivitat de cap organització, sinó una necessitat viva sentida pels camperols de totes les tendències que no es deixen commoure pels afalagaments a l'estómac que els són fets per determinat partit.

Amb el que diem n'hi ha prou per a comprendre el que deiem abans. El fet que entre els camperols de la comarca de Garraf es produeixi aquest fenomen, és prou clar perquè serveixi de constatació. Es, com deiem, un exemple. Probablement hauria succeït el mateix a tot Catalunya si els qui no són pagesos no haguessin volgut actuar almenys d'advocats dels camperols.

L'obra de les col·lectivitats agrícoles que hem esmentat, realitzada paral·lelament a la d'altres pagesos de la mateixa comarca que treballen individualment, és també, al nostre entendre, una demostració evident de la superioritat del treball col·lectiu sobre l'individual.

I si algú en dubta, recordem que no és gaire lluny i que, per tant, no costa gens d'anar-ho a veure.

Fa de mal discutir amb esperits obtusos. Però els fets tenen una eloqüència que ningú no pot superar.

L'aviació del Poble ha lliurat batalla als aparells enemics i n'ha fet caure cinc al front del Centre

València, 26. — Ministeri de Defensa Nacional. — Comunicat feuturat a la unitat de la matutina: Efectes de l'aire. — Resultat dels sortits realitzats per l'aviació el dia 25 de juliol.

Contra: A les 7.30, cinc esquadres realitzaren bombardeigs contra tropes enemigues situades al sud de Brunete; contra altres tropes faccioses als voltants de Villavieja de Órbem; contra concentracions a la vorera dreta del Guadarrama, que es disposaven a atacar les nostres línies de Brunete; contra una altra concentració al sud de Las Rozas i altres grans concentracions rebels en un sentit al nord-oest de Villavieja de Órbem.

A les 15.40, tres esquadres de caca nostra sostingueren combat amb tres de caca enemiga, i abateren tres "Fiat" i dos monoplans ràpids. Nosaltres perdem un aparell.

ARAGO: A les 12.30 foren bombardejades les trinxeres enemigues al nord-oest d'Alcaudete, així com les con-

struccions al sector de Torrel. A les 18 foren bombardejats objectius militars a Albarracín, mantenint seguidament les tropes enemigues als voltants d'aquest poble.

Un poc més tard es realitzaren bombardeigs sobre Chertea de Torrijos i Casa Molina i igualment sobre objectius i tropes enemigues a l'est d'Albarracín.

En nostres avions un cop acabat el bombardeig usarem les metralladores en vol roman.

Simultàniament fou bombardejada una concentració de camions a la carretera de Royuela a Albarracín i l'estació d'Alcaudete.

OST: A les 15.40, una esquadra composta de nou aparells realitzà un intens bombardeig sobre l'estació ferroviària de Puente de San Esteban i vies de comunicació properes a Salamanca. Els nostres avions foren atacats per una quadrilla de caca que no pogué ser destruïda. — Pèrdua:

estructures al sector de Torrel. A les 18 foren bombardejats objectius militars a Albarracín, mantenint seguidament les tropes enemigues als voltants d'aquest poble.

Un poc més tard es realitzaren bombardeigs sobre Chertea de Torrijos i Casa Molina i igualment sobre objectius i tropes enemigues a l'est d'Albarracín.

En nostres avions un cop acabat el bombardeig usarem les metralladores en vol roman.

Simultàniament fou bombardejada una concentració de camions a la carretera de Royuela a Albarracín i l'estació d'Alcaudete.

OST: A les 15.40, una esquadra composta de nou aparells realitzà un intens bombardeig sobre l'estació ferroviària de Puente de San Esteban i vies de comunicació properes a Salamanca. Els nostres avions foren atacats per una quadrilla de caca que no pogué ser destruïda. — Pèrdua:

LA INTERVENCIO ITALIANA

Es parla amb insistència del viatge al camp rebel d'Espanya del generalíssim mariscal Badoglio

Davant les malifetes dels vaixells de Franco, els armadors britànics demanen garanties al Govern de Londres

Gibraltar, 26.—En aquesta plaça correu insistentment rumors assegurant que ha arribat a l'Espanya rebel el general italià Grantani, per a fer-se càrrec del comandament de les tropes del seu país que es troben a la Península.

Segons altres rumors, el qui es troba a l'Espanya rebel és el propi generalíssim italià mariscal Badoglio.

De font italiana es nega tota veritat a aquesta rumors. — Cosmos.

DIVENDRES ES REUNIRA EN SESSIO PLENARIA EL COMITE DE NEUTRALS

Londres, 26. — Per avui s'anuncia una reunió del Subcomité de no intervenció. Es sap que My-

mondi demanarà que abans de divendres vinent els diferents membres del Comité de no intervenció consultin amb llurs respectius Govern a fi que en aquell dia pogui reunir-se el mateix organisme en reunió plenària. — Cosmos.

Des d'Aragó

Parlant amb Ricard Sanz

El comandant en cap de les forces de la 26.ª Divisió, continuador de les efervescentes jornades iniciades per Durutti, a Madrid, camarada Sanz, dedica al repòster de CATALUNYA, interessants manifestacions sobre la marxa de la guerra. Després del gloriós avançament d'aquests dies d'Albarracín, en els quals ens hem situat paral·lelament a l'enemic, a tota escassa distància, i en directe centre a Saragossa, esperem l'ordre imperant d'atacar la sudita plaça.

— Jo tinc una fe absoluta en els meus homes i en el triomf — diu—. Tanbé tinc confiança en l'Estat Major Central. El caràcter combatiu i l'ambició del triomf, que caracteritza tot el poble, en aquells primers dies que seguiren al 19 de juliol d'ara fa un any, no s'ha esvaït, sinó que més aviat han augmentat, ni amb la pèrdua de les nostres posicions al Nord i al Sud de la nostra Península, ni pel canvi de Govern que s'han produït durant aquest any de lluita contra el feixisme de Hitler i Mussolini, secundats pel feixisme internacional. En la reconstrucció del nostre Exèrcit, els meus homes han estat els primers a desfilinar-se, car han reconegut que dintre d'aquest sistema de disciplina, impracticable en una corporació de grans masses, i en l'acció reactiva de la guerra ràpida, en la nostra immediata victòria sobre l'enemic.

Sanz parla a poc a poc, com en dedicació d'una gran fecció oculta, i poca tanta similitud en les seves paraules, que comença: no ha canviat en res, de igualment que com el vam conèixer quatre anys enrere, de cara comella, superior, cordament, encoratjant els altres en la seva gegantina competència física a la segona marxa social a la Preco Model de Barcelona.

Les seves paraules són ritmades per aquest virtuosisme convenient, com en el cas de tots els qui es troben en plena possessió del que diuen. Dintre d'aquest caràcter afable i afectuós, s'hi endevina una energia activa, en aquesta autenticitat de les grans accions, i pròpia únicament dels grans caràcters. "Guanyarem la guerra; molt ja tenim avançat; per a nosaltres, la guerra que ens legà el nostre immortal Durutti, així és, santificar-ho tot a l'interès suprem de guanyar la guerra, i menar endavant, sempre endavant, car tot l'altre gira al voltant del triomf de la guerra, en tornar la victòria, eliminant pel desig fervent de viure i vencerem. Malgrat la col·laboració encoberta d'Anglaterra amb l'enemic, i a desgrat de tots els obstacles que trobem al nostre pas".

El ha aspectes de gran significació de la nostra guerra que es decanten a favor nostre.

Espanya completa amb un exèrcit disciplinat i fort que lluita i ha de vencer no solament als traidors militars espanyols, sinó als traidors invasors d'Anglaterra i Itàlia.

Arreu del Món ha estat reconeguda la potència defensiva del Poble Ibèric, com ja mai no s'ha registrat un sol cas en les guerres que esmenten la Història.

Un altre aspecte i car unió en la vida, és que una potència de segon ordre com és Espanya, hagi pogut mantenir, degut al bon govern de l'Estat legítim espanyol, dos exèrcits, l'ensime i el nostre, i en ella nosaltres atans, comptem amb una economia perfectament organitzada i orientada i una reserva d'or bastant considerable, que són dues prestígi i que en el moment del triomf acreditarà immediatament la nostra moneda.

Cridat urgentment el camarada Sanz, queda en companyia del seu ajudant Francisco Edo, gran prestigi confederal, al qual Sanz aprecia molt; jansa sempre, han fet heroica i fèl·ligment la guerra a Madrid i a l'Aragó. Edo diu que si alguna cosa ha de retrocedre al estancament Sanz és la seva humilitat exagerada; tot ho troba bé, tractant-se d'ell, fins al punt que arribada l'hora del riu, per exemple, i trobant-se al menjador ocupat, es posa a mirar després amb el plai a les mans o se'n va a la cuina almenys que començar que ningú li redueix el loc. Si algú comença una falta i més al aquesta és greu, reclama immediatament d'esser jutjat pel seu camarada cap. Així Sanz, de apreciat per tothom i jone tenent per la seva vida quan a l'hora del combat marxa sempre el primer amb el fusell a les mans.

— Jo tinc una fe absoluta en els meus homes i en el triomf — diu—. Tanbé tinc confiança en l'Estat Major Central. El caràcter combatiu i l'ambició del triomf, que caracteritza tot el poble, en aquells primers dies que seguiren al 19 de juliol d'ara fa un any, no s'ha esvaït, sinó que més aviat han augmentat, ni amb la pèrdua de les nostres posicions al Nord i al Sud de la nostra Península, ni pel canvi de Govern que s'han produït durant aquest any de lluita contra el feixisme de Hitler i Mussolini, secundats pel feixisme internacional. En la reconstrucció del nostre Exèrcit, els meus homes han estat els primers a desfilinar-se, car han reconegut que dintre d'aquest sistema de disciplina, impracticable en una corporació de grans masses, i en l'acció reactiva de la guerra ràpida, en la nostra immediata victòria sobre l'enemic.

Sanz parla a poc a poc, com en dedicació d'una gran fecció oculta, i poca tanta similitud en les seves paraules, que comença: no ha canviat en res, de igualment que com el vam conèixer quatre anys enrere, de cara comella, superior, cordament, encoratjant els altres en la seva gegantina competència física a la segona marxa social a la Preco Model de Barcelona.

Les seves paraules són ritmades per aquest virtuosisme convenient, com en el cas de tots els qui es troben en plena possessió del que diuen. Dintre d'aquest caràcter afable i afectuós, s'hi endevina una energia activa, en aquesta autenticitat de les grans accions, i pròpia únicament dels grans caràcters. "Guanyarem la guerra; molt ja tenim avançat; per a nosaltres, la guerra que ens legà el nostre immortal Durutti, així és, santificar-ho tot a l'interès suprem de guanyar la guerra, i menar endavant, sempre endavant, car tot l'altre gira al voltant del triomf de la guerra, en tornar la victòria, eliminant pel desig fervent de viure i vencerem. Malgrat la col·laboració encoberta d'Anglaterra amb l'enemic, i a desgrat de tots els obstacles que trobem al nostre pas".

El ha aspectes de gran significació de la nostra guerra que es decanten a favor nostre.

Espanya completa amb un exèrcit disciplinat i fort que lluita i ha de vencer no solament als traidors militars espanyols, sinó als traidors invasors d'Anglaterra i Itàlia.

MORAL DE GUERRA

CONTRA ELS «ALES NEGRES»
CONTRA ELS EXERCITS FEIXISTES
CONTRA ELS EMBOSCATS
CONTRA ELS APROFITADORS

Per a posar al roig viu la classe treballadora
Per a arribar a la moral que necessita el poble
Perquè els treballadors del Món ens comprenguin i ens ajudin

UNA FORMULA. UNA SOLUCIO UNICA
C.N.T.-U.G.T.

¿QUAN DESAPAREIXERA LA INTROMISSIO DEL PROSELITISME A L'EXERCIT?

"C. N. T." pregunta: "¿Es que no va a tenir ll la intromissió del proselitisme en l'Exèrcit? ¿Està en vigor l'ordre circular del ministre de Defensa en què es prohibeix tal intromissió? No han de semblar

excessives aquestes preguntes. El camarada Indalecio Prieto, amb la seva ràpida comprensió de la realitat, ha de veure-hi alí i reflectir sobre les conseqüències que poden derivar-se."

ENMIG DE GRAN ENTUSIASME I AMB ENORME CONCURRENCIA DE PUBLIC, LA C. N. T. HA CELEBRAT UN ACTE A MADRID

EL RECORD DE LA FRASE DE DURRUTI «QUE TOT ES PERDI MENYS LA LLIBERTAT», HA AIXECAT UNA TEMPESTA D'APLAUDIMENTS

Madrid, 26. — El miting celebrat ahir per la Comissió de Propaganda Confederal i Anarquista, al Monumental Cinema, va durar cinc hores, i fou retratada a altres llocs que també estaven atapeïts de públic.

Presidí Pere Falcó, el qual explicà la significació de l'acte i va concedir la paraula a Josep Garcia Pradas, director de "C. N. T." Digué que la joventut havia reaccionat tot el possible contra el feixisme i altres perills polítics i socials.

Va fer una altra afirmació, i és que els treballadors de la P. A. I. i de la C. N. T. són els fills de la República.

L'hora de les fórmules

Bolxevics...?

Aquests darrers dies hem vist que els diaris que són portaveus del G. E. P. C. L. es qualifiquen ells mateixos de bolxevics.

Ens han deixat astorats. Quan mirem d'establir un paral·lelisme entre la Revolució russa i la nostra, per més que prouflem, quan presens en els gegians que no paguen contribució, sempre anem a parar a la fracció minoritària de la social-democràcia russa: és a dir, als bolxevics. I encara, bon mirat, una miqueta més cap a l'altra banda.

Quan mirem d'establir un paral·lelisme entre la Revolució russa i la nostra, per més que prouflem, quan presens en els gegians que no paguen contribució, sempre anem a parar a la fracció minoritària de la social-democràcia russa: és a dir, als bolxevics. I encara, bon mirat, una miqueta més cap a l'altra banda.

«TREBALL»

El germà petit de "La Rambla" deia l'altre dia que nosaltres, quan parlem seriosament, fem silenci.

Hem! ho sabem. Però et cas és que no els fem riure a ells, precisament.

I aquesta és la nostra intenció.

(Segueix a la pàg. 2)

Enmig de gran entusiasme...

(Ve de la primera pàgina) L'Espanya futura i les seves joventuts el més sòlid de l'Espanya de l'endemà. Per això tenen als fronts milers d'homes que diguen la seva paraula.

Afirmà que la C. N. T. no pot acceptar la proposta del Comitè de Londres. I després d'una atesa al ministre d'Agricultura per haver afirmat en actes públics que els ministres de la C. N. T. havien fracassat, fa un extens resum de la seva actuació, i diu que als quatre mesos de guerra el Govern de Largo Caballero deixà un contingent considerable de lites, producte de la taxa del ministeri de Comerç.

Defensa també l'actuació de Frederic Montseny al ministeri de Sanitat i rebotja l'afirmació que hi ha incontrolats en la C. N. T.

Després parlà l'ex-ministre de Comerç, Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme i la política que a judici seu s'ha realitzat a la reorganització dels fronts.

Acaba adreçant algunes censures a l'actuació pública del ministre Irujo abans del juliol, i remarca la participació de la Confederació en la defensa de les nostres llibertats, afirmant que per a la F. A. I. el problema fonamental és guanyar la guerra, però unida a la Revolució, destruint velles oligarquies que no han desaparegut.

Després parlà l'ex-ministre de Comerç, Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme i la política que a judici seu s'ha realitzat a la reorganització dels fronts.

Acaba adreçant algunes censures a l'actuació pública del ministre Irujo abans del juliol, i remarca la participació de la Confederació en la defensa de les nostres llibertats, afirmant que per a la F. A. I. el problema fonamental és guanyar la guerra, però unida a la Revolució, destruint velles oligarquies que no han desaparegut.

Després parlà l'ex-ministre de Comerç, Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme i la política que a judici seu s'ha realitzat a la reorganització dels fronts.

Acaba adreçant algunes censures a l'actuació pública del ministre Irujo abans del juliol, i remarca la participació de la Confederació en la defensa de les nostres llibertats, afirmant que per a la F. A. I. el problema fonamental és guanyar la guerra, però unida a la Revolució, destruint velles oligarquies que no han desaparegut.

Després parlà l'ex-ministre de Comerç, Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme i la política que a judici seu s'ha realitzat a la reorganització dels fronts.

Acaba adreçant algunes censures a l'actuació pública del ministre Irujo abans del juliol, i remarca la participació de la Confederació en la defensa de les nostres llibertats, afirmant que per a la F. A. I. el problema fonamental és guanyar la guerra, però unida a la Revolució, destruint velles oligarquies que no han desaparegut.

Després parlà l'ex-ministre de Comerç, Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme i la política que a judici seu s'ha realitzat a la reorganització dels fronts.

Acaba adreçant algunes censures a l'actuació pública del ministre Irujo abans del juliol, i remarca la participació de la Confederació en la defensa de les nostres llibertats, afirmant que per a la F. A. I. el problema fonamental és guanyar la guerra, però unida a la Revolució, destruint velles oligarquies que no han desaparegut.

Després parlà l'ex-ministre de Comerç, Joan López. La primera part del seu discurs fou per a atacar el proselitisme i la política que a judici seu s'ha realitzat a la reorganització dels fronts.

Els japonesos continuen cercant tres peus al gat ARA DIUEN QUE L'EVACUACIO DE LES FORCES XINESES ES PRODUÏX AMB EXCESSIVA LENTITUD

Londres, 26. — Quan semblava que el conflicte sino-japonès havia entrat en una nova fase, molt favorable a la seva situació pacífica, es reben notícies de Tòquio que contumeliosament el Govern japonès es queixa oficialment que el de Nankin no compleix les seves promesses i compromisos, que les tropes xineses es retiren molt lentament, i que s'autoritza la propaganda anti-japonesa.

Les telegrafies de Tòquio no oculten nous desembarcaments de tropes japoneses a Xina.

A Londres hom té la impressió que el Japó cerca fútils pretexts per tal de provocar una nova tensió amb Nankin, la qual faciliti els seus plans imperialistes a l'Extrem Orient. Molt suposa que el Govern de Tòquio, perfecte conecador de les dificultats amb què topa el Govern de Nankin per a fer-se obeir, tracta de posar-lo en un nou compromís, a fi de justificar les seves mesures a Xina, aduint la incapacitat del Govern de Nankin per a fer-se respectar i obeir.

FORCES JAPONESES CAP A LA XINA

Londres, 26. — Telegrafien de Tien-tsin a l'Agència Reuter que han arribat al port de Taka, proper a l'esmentada ciutat, tres grans transports de tropes japoneses abarrotats de soldats nipons. Inmediatament després de saltar a terra, els soldats foren trasmesos vers Tang-Pa. — Cosmos.

FINANCES NIPONES

Tòquio, 26. — Per decisió del ministre de Finances, l'encarcor dels Bancs del Japó, Corea i Formosa, es revalorarà sobre la base de 200 mil·lígrams per yen, en lloc del curs legal actual que és de 746 mil·lígrams per yen. — Cosmos.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

L'AVIADOR CASTEJON HA ESTAT PROMOGUT AL GRAU DE CAPITA PER HAVER ABATUT UN TRIMOTOR ENEMIG DE BOMBARDEIG DURANT LA NIT

Madrid, 26. — Al Ministeri de Defensa Nacional han facilitat el següent comunicat d'Aviació de les tres de la tarda del dia 26 de juliol del 1937:

Una de les esquadretes de caça dedicades a la vigilància nocturna per tal d'impedir els bombardeigs sobre Madrid i els fronts propers, a les 12.25 d'aquesta matinalada aixecà el vol en rebre notícies que a la Serra havien aparegut avions enemics.

Les plaques del motor indiquen que la procedència d'aquest era nord-americana.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

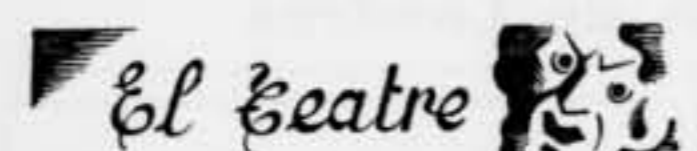
El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

El pilot Carles Castejón, autor d'aquest fet, ha estat ascendit a capità.

ESTRENA DE LA COMEDIA «LLADRE?», DE COLLADO I RODELLAS

La comedia d'amer i d'intriga "Lladre?", estrenada d'abans al Peñonera, d'Agustí Collado i Lluís Rodellas, està basada, segons propi confessió dels autors, en la trama inicial d'una obra de Pòdor.

Es una comedia fina i elegant. No té gaire consistència, però està molt ben estructurada i té un diàleg molt àgil. Les especulacions filosòfiques, únicament poden fer-se des de les atures del pensament.

Un lladre penetra en una joieria i, amb una amabilitat impròpia dels homes del seu ofici, s'apodera de totes les joies que hi ha a les vitrines. Diu al joier que amb la pèrdua de les joies fa un gran negoci, perquè les té assegurades.

A la joieria hi ha una dona elegant, a la qual acaba de comprar el seu marit, que també es troba present, un anell de nou de preu. El lladre s'apodera també d'aquest anell. La dona elegida comenta a casa seva, amb uns amics, el misteriós robatori de les joies. Una amiga li diu que està enamorada del lladre, perquè del contrari s'hauria interessat per la seva detenció, mentre el marit, amb el qual ja viu virtualment divorciat, és a la Concussoria a prestar declaració. Aparenta el lladre i li diu que l'estima i que ja fa temps que l'estimava. Arriba un inspector de policia i aconsegueix detenir el lladre. Com que a la casa de cabell hi ha l'anell que fou robat a la dona elegant, l'inspector li diu que es veu obligat a detenir-la. Al darer acte, però, ens assabentem que l'inspector és un individu que està a sou del lladre, i que ha simulat la detenció de l'un i de l'altre, per a poder-la conduir al domicili de l'home que viu al marge de la Llei. Aquest li diu que és un lladre sentimental i que amb el producte dels objectes sotrats afavoreix els pobres. Com que la dona que ell estima no es resigna a ésser la companya d'un lladre, crida els seus col·leagues i els anuncia la resolució que ha pres de no fer córrer més els dits. En compte de robar obertament, exposant-se a la vida, podrà un negoci i explotará els obrers i la Societat. D'aquesta manera, els seus robatoris seran legals.

A TOT BARCELONA! 3 notes importants! AVUI, DILLUNS, ENTRA EN LA SEVA TERCERA SETMANA DE TRIOMFAL EXHIBICIÓ AL CINEMA CAPITOL

LA COLOSSAL SUPERPRODUCCIÓ MUSICAL DE GRAN ESPECTACLE EN COLORES NATURALS

El ballarin pirata NO S'EXHIBEIX EN CAP ALTRE CINEMA DE BARCELONA FINS LA PROXIMA TEMPORADA

El ballarin pirata ES UN FILM RADIO.

El ballarin pirata ES UN FILM RADIO.

El ballarin pirata ES UN FILM RADIO.

El ballarin pirata ES UN FILM RADIO.

Federació Regional d'Escoles Racionalistes

Com a ofrena al comú anhel de saber molt per a ésser millor, i amb el pensament orientat vers l'era feliç de la Nova Humanitat que són els nens, oferim el següent:

CICLE DE CONFERENCIES que es celebraran la setmana entrant al saló d'actes de la Casa C. N. T. - F. A. I., Avinguda Durruiti, 22 i 24, ja principal, a les set del punt de la tarda, amb els temes i oradors que a continuació s'exposen:

Avui, dilluns: "La Naturalesa a l'Escola", per Albert Curat. Demà, dimarts: "La Geografia i la Història a l'Escola", per G. de Reparats.

Dimecres: "La Psicologia a l'Escola", per Emili Mira. Dijous: "L'Art a l'Escola", per G. Crochet.

Dijous: "El problema sexual a l'Escola", per Martí Balazs. Dissabte: "L'Escola Racionalista", per F. Orcau.

Tots els amants de l'ensenyança racionalista queden invitats a contribuir a aquest interessant curs pedagògic.

Salut a tots.—El Comitè.

Enterrament de dos obrers de Teléfonos

El propiassat dissabte, a dos quarts de deu del matí, va tenir lloc l'enterrament dels obrers de Teléfonos, Josep Ridaura Garrigós i Salvador Mangrané Vallès, víctimes de l'accident ocorregut dins una cambra subterrània de registre, d'aquesta ciutat.

Al fínebre acte, que va sortir de l'Hospital Clínic, hi varen assistir gran nombre de telefonistes i amics dels finats, que varen acompanyar els seus malaurats companys fins a l'enterrament del cos.

Nota de la Junta de Defensa Passiva de Catalunya

Als efectes de procedir a les inspeccions dels refugis o locals destinats a protegir els ciutadans de Catalunya contra les possibles agressions aèries i navals de tota mena, i a l'objecte que tots ells tinguin les necessàries condicions de seguretat i ensenya procedir a executar el necessari per a completar la defensa passiva de Catalunya, d'acord amb el pla general, la Junta de Defensa Passiva de Catalunya ha disposat:

Que tots els Ajuntaments de Catalunya les poblacions dels quals no siguin capital de Vegueria, facin una relació escrita de tots els refugis construïts o en construcció i locals habilitats a tal fi, del seu terme municipal, i que, amb la màxima brevetat, les transmetin a aquesta Junta de Defensa Passiva de Catalunya, Secció tercera, Protecció Col·lectiva, Passeig de Pi i Margall, 118, primer.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

EL NOU CUIRASSAT ITALIA «VITTORIO VENETO» HA ESTAT LLANÇAT A L'AIGUA

Trieste, 26. — Abir al matí tingué lloc l'acte de la botadura del nou cuirassat italià "Vittorio Veneto", construït a les drassanes de Sant Marc.

ELS CONCURSOS DE «SOLIDARIDAD OBRERA»

Els treballs per al Concurs seran admesos fins el dia 31 de juliol

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

Atenent que en les actuals circumstàncies pot haver-n'hi alguns que en realitat no hagin tingut temps d'inscriure els treballs per a presentar-los al concurs, Solidaridad Obrera, en premissa de caritat, accepta que els treballs de concurs fins el dia 31 de juliol.

SUBSCRIPCIONS:

Barcelona, un mes Ptas. 300
Províncies, un mes 300
Amèrica i Filipines, trimes 1000
Els altres països, trimestre 1000

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO, ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: Administració. 30298
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dilluns, 26 de juliol del 1937

NUMERO 133

ANGLATERRA I ELS REBELS

Les vegades que Anglaterra ha reconegut el dret de bel·ligerència a Juntes rebels, no tenen el més petit punt de contacte amb el que Franco representa

Londres, 26. — Philip Noel-Baker ha publicat en "The Times" un interessant article en el qual demostra que l'actitud que davant les peticions rebels ha d'adoptar Anglaterra per a continuar la tradició de la seva política internacional, és de ferma negativa a la pretensió que se'n reconeguin els drets de bel·ligerència.

"Sembla que la premsa alemanya i italiana demana el reconeixement dels drets de bel·ligerència per al general Franco. Ho fomenta dient que això seria "tornar a les normes del dret internacional". En altres sectors s'ha presentat el reconeixement dels drets de bel·ligerència com "la política tradicional" adoptada en casos de rebelleió i de guerra civil.

Una suposició. Els rebels no tenen cap dret a demanar el reconeixement dels drets de bel·ligerència, ni ha estat costum concedir-los. W. E. Hall, el més autoritzat, potser, dels tractadistes anglesos, diu que "el reconeixement, quan té lloc, és, des del punt de mira jurídic, una pura concessió de favor". Un tractadista nord-americà igualment autoritzat, C. C. Hyde, diu que "sempre s'ha con-

tingut que un Estat estranger no és lliure per a ajudar una causa insurreccional, llevat en circumstàncies especials que relieven aquest Estat del deure d'abstenció normal". I afegeix que "els estadistes nord-americans s'han mostrat remisos d'admetre que un acte com aquest és legítim de no ésser quan es planteja la seva necessitat a l'Estat que fa la concessió". Aquest ha estat, també, el cri-

teri dels estadistes britànics. Hi ha hagut multitud de rebelleions a tot el món, en el darrer segle i mig. Podrien citar-se determinats casos en què, després d'una àmplia deliberació, el Govern britànic es negà rotundament a concedir drets de bel·ligerència als rebels. Noms recordeu tres exemples en contra, citats en les recents discussions: la rebelleió de les colònies espanyoles de Sud-Amèrica en 1810; la rebelleió grega contra els turcs en 1824; i la guerra de successió nord-americana de 1861.

En el cas de les colònies espanyoles, els drets de bel·ligerència se'ls concediren en 1822; és a dir, dotze anys després d'haver començat la lluita, quan, de fet, el caràcter permanent de llur independència estava virtualment demostrat.

En el cas de la rebelleió hel·lènica, es concediren als grecs drets de bel·ligerència en 1824 — així és, tres anys després de començada la lluita. En aquest cas, un factor especial — el protectorat britànic sobre les Illes Jòniques — influí poderosament en la política adoptada. Alguns autors sostenen que també influí el desig del Govern anglès perquè ganyessin els grecs — després evidentment per una intervenció britànica més activa en les etapes ulteriores de la guerra.

En la guerra civil nord-americana, el Govern anglès es va veure forçat per la decisió del Govern legítim dels Estats Units, en declarar el bloqueig dels Estats del Sud el 19 d'abril de 1861. Els màgistrats anglesos argumentaren que "la declaració de bloqueig per part del Govern dels Estats Units, havia fet aquest reconeixement dels drets de bel·ligerència, necessari al mateix temps que inevitable" (dictamen datat el 14 de febrer del 1867). Aquesta opinió és admesa ara àdhuc per tractadistes nord-americans. Hyde, per exemple, diu que un acte com aquest de la declaració d'un bloqueig, fa que el Govern legítim "peruï el dret a reclamar contra qualsevol acte subsegüent de reconeixement per l'estranger com a prematur o injust", mentre que un autor britànic, el professor H. A. Smith, diu que, en un cas així, "el reconeixement és realment obra del propi Govern legítim".

Sembla, per tant, que, a desgrat de les nombroses oportunitats que per a obrar així ha tingut, el Govern britànic sempre una vegada ha concedit drets de bel·ligerència a una rebelleió des del 1821, i encara aleshores sols en un cas en què l'acte del Govern legítim no donava lloc a elegir. (Un altre possible cas és el reconeixement, per Palmerston, d'un heu bloqueig de Trieste, en 1848, per les flotes de Veneçia i Sardenya; però s'ha d'advertir que Sardenya era un Govern independent, i no un rebel contra Àustria).

Sembla, doncs, que la "política tradicional" del Govern britànic és la d'abstenir-se de reconèixer drets de bel·ligerència als rebels, i que aquesta política està plenament d'acord amb l'ús d'altres Estats i amb les normes del dret internacional.

Es pot observar amb gust que, en el cas present, els Govern britànic i francès sembla que han reaccionat negar els drets de bel·ligerència als rebels, mentre que espanyols i italians reconeixen aquesta drets en els presents moments seria legitimar implícitament el que tota setena d'actes que és una invasió que va contra el pactat, i legitimar-lo en virtut d'una decisió formal de l'Església jurídica. Aquesta conducta està manifestament exposada a greus objeccions.

COMANAMENTS DE L'EXERCIT DEL POBLE

Sanz, continuador de l'obra de Durutti. Masera, heroi dels Francs de Granada

D. SANTI SALVADOR

Mera, que derrotà els italians a Guadalajara

Mansueti, el braç dret de Durutti des del 19 de juliol fins a la mort del Euzkadi del poble

Contra l'Exposició de París

En les instruccions de Goebbels als periodistes "nazis" es destaca l'odi de Hitler a França

París, 26. — El servei de premsa que al pavelló alemany es trobarà o es llura personalment als periodistes alemanys que van a visitar París i la seva Exposició — "Notes referents a l'Exposició de París" — conté les instruccions a què els corresponents han d'atendre per tal de redactar les seves informacions. El simple extracte d'aquestes instruccions demostra l'esperit que ha d'informar els articles dels periodistes "nazis" sobre el particular. "Des del punt de vista francès, l'Exposició es destaca a demostrar al món la glòria i el prestigi de França servint la política imperialista dels

francesos; hi a fer propaganda del règim del Front Popular i del marxisme; el a fomentar el turisme a França, a intensificar així la vida econòmica, única condició que podria fer triomfar per complet la política del Govern. No s'haurà d'oblidar sobretot, en cap cas, els perills resultants del marxisme i del bolxevisme, tant en allò que es refereix a l'interès comú europeu, com en la seva relació amb França, per bé que el Front Popular, per raons tàctiques fàcilment d'entendre, s'imposi, mentre dura l'Exposició, una sèrie moderada i amagat tot el

possible els punts d'odi de la situació actual. En les informacions sobre l'Exposició, així com en les consideracions generals consagrades al país i a la capital francesa, és necessari evitar, sobretot en els articles de fàcilis, les antigues faltes que consisteixen a celebrar sense limitació fentiments que no constitueixen amb freqüència sinó efectes de fàbrica preparada per a disposar agradablement l'espectador dels visitants. El qui vulgui formar-se una idea de conjunt sobre França no haurà de tenir en compte solament París; en parlar de París,

caldrà fixar l'atenció fora de l'Exposició i dels Camps Elisis, i fer conèixer amb el caràcter desolador de les barriades proletàries dels voltants de París. Hi ha en matèria i molt variada en tenen, l'Exposició permet d'establir comparacions i oferir una bona oportunitat per a elogiar les realitzacions particulars dels alemanys en els dominis de l'Art i de la Ciència.

Però del pavelló alemany, i d'una manera general de la participació alemanya (tenen que llaurar de constituir el centre de tot relat periodístic, els pavellons de les nacions afines o amigues. En tot cas, entre aquests, molt pròxims al pavelló alemany, els de Portugal, Polònia, Àustria, Itàlia i altres, que, per la seva importància, administraren elements que permeten subestimar aspectes culturals interessants i sobretot, de política exterior.

En possible, a més, que l'Exposició doni cert impuls a les relacions franco-alemanyes. No hi ha cap inconvenient d'amenyar l'esperit de col·laboració amb que s'haurà portat els preparatius de l'Exposició. Cal dir, amb tot, que els futurs problemes que afecten l'acostament franco-alemany hauran d'ésser resolts pels organismes oficials que dirigeixen la política interior, i no per indicatives privades, per sinceres que puguin ésser. El qui tracti, per bé que lleugerament, de les relacions franco-alemanyes, haurà d'advertir — així és essencial — lamentar que, en oposició a l'opinió pública alemanya, gran part de l'opinió pública francesa no ha donat proves llurs de carència absoluta de susceptibilitat. Cal fer observar, a més, que les relacions entre els dos països no s'intensifiquen per agraïments unilaterals, sinó únicament per mitjà d'una actitud solida i digna, i una sinceritat absoluta en l'estudi d'un problema tan delicat. Només així es podrà aconseguir alguna cosa en aquest terreny.

La manera de redactar les informacions de l'Exposició és, així mateix, un defecte que cal tenir en compte, i en accentuar la seva importància han de destacar-se dos punts, a saber:

Primer. — Enmig dels esdeveniments mundials, i sobretot dels problemes europeus que exigeixen amb tota urgència una solució, aquesta manifestació no constitueix sinó un esdeveniment de segon pla. Segon. — Els motius suficientment coneguts de la política de divisió, no permeten que s'acudeixi a l'Exposició sinó un nombre restringit de subdita alemanys. Una propaganda excessiva serà, doncs, completament inútil. Els informes sobre tots els detalls de la participació alemanya són facilitats per l'Oficina del Comitariat del Reich al pavelló alemany, telèfon Kleber 93-30/1. Els enviats especials dels periodistes a l'Exposició han de presentar-se, tan aviat com arribin a París, a casa de M. Hans Wondt, telèfon Saint Germain-en-Laye: 202.

L'acte d'ahir al Coliseum «Espanya triomfarà del feixisme, perquè no es poden oposar barreres als afanys de llibertat dels pobles», digué el cònsol de Mèxic

Ahír, al matí, amb el local pitjor que al Cinema Coliseum, el mitjà organitzat pels Amics de Mèxic, com a acte de simplicitat envers la República germana. Pensà Enriqueta Endrés. En commemoració l'acte l'orquestra interpretà l'himne nacional de Mèxic, que la concurrència escoltà després i donant vivacques a Mèxic.

A continuació féu ús de la paraula Endrés, el qual, després d'explicar els motius que originaren la fundació de "Los Amigos de Mèxic", concedí l'ús de la paraula a l'escriptor mexicà Blanca Lygia i Treja, que així l'ajut donat per part de Rússia i Mèxic a l'Espanya republicana, i manifestà que Espanya amb la seva actitud per la llibertat, està donant llicència d'ètica i herència al món. Aleshores, el discurs de Mèxic va ser després de l'acte.

París després Martini, de l'entitat organitzadora, el qual féu resum de l'entusiasme que ha posat Espanya en la seva lluita contra el feixisme, convencent que d'aquesta manera defensa les seves llibertats i les de tot el món. Aleshores, donant unes paraules d'agraïment a la gran República germana.

A continuació parlà el doctor Félix Martí i Balbón. Començà fent ressaltar l'ajut donat per Mèxic a la nostra causa, que en posà el nostre contacte des dels primers moments. Establí un paral·lelisme entre les rutes revolucionàries seguides per Mèxic i Espanya, i digué que això motiva entre les dues nacions una germanor espiritual que el temps farà ca-

A continuació féu ús de la paraula el cònsol general de Mèxic a Barcelona, Alexandre Chouart i Mangada, el qual començà dient que agrés l'homenatge que hom tribuava a Mèxic, més que res perquè era obra de l'Espanya proletària, que tan estimen els mexicans. Digué que Espanya triomfarà demunt el feixisme perquè és cosa demostrada que no es poden oposar barreres als afanys de llibertat dels pobles. Glorificà la situació d'Espanya i la de Mèxic, i digué que la història dels dos pobles es la trajectòria que segueixen tots els pobles explotats per assolir finalment el triomf de llurs competes polítics i socials. Aleshores la Revolució Francesa, i acceptat que també en aquest moviment alliberador triomfà finalment el poble, malgrat els països que tenien el propi d'enviar França creient, equivocadament, que no podria resistir la invasió.

Aleshores, segons que el feixisme no triomfarà perquè Espanya comptarà amb l'ajut de tots els pobles que estimen la llibertat i la justícia. Després d'unes paraules d'Endrés parlà l'escriptor Gonçal de Reporçat, qui referí una anecdota relacionada amb els primers dies de defensa de les llibertats, expressant que en el Govern han de tenir representats les dues tendències obreres, ja que el concurs d'ambdues és indispensable per a seguir la nostra obra d'alliberar el feixisme. Reglamentà les dones per acabar l'acte.